

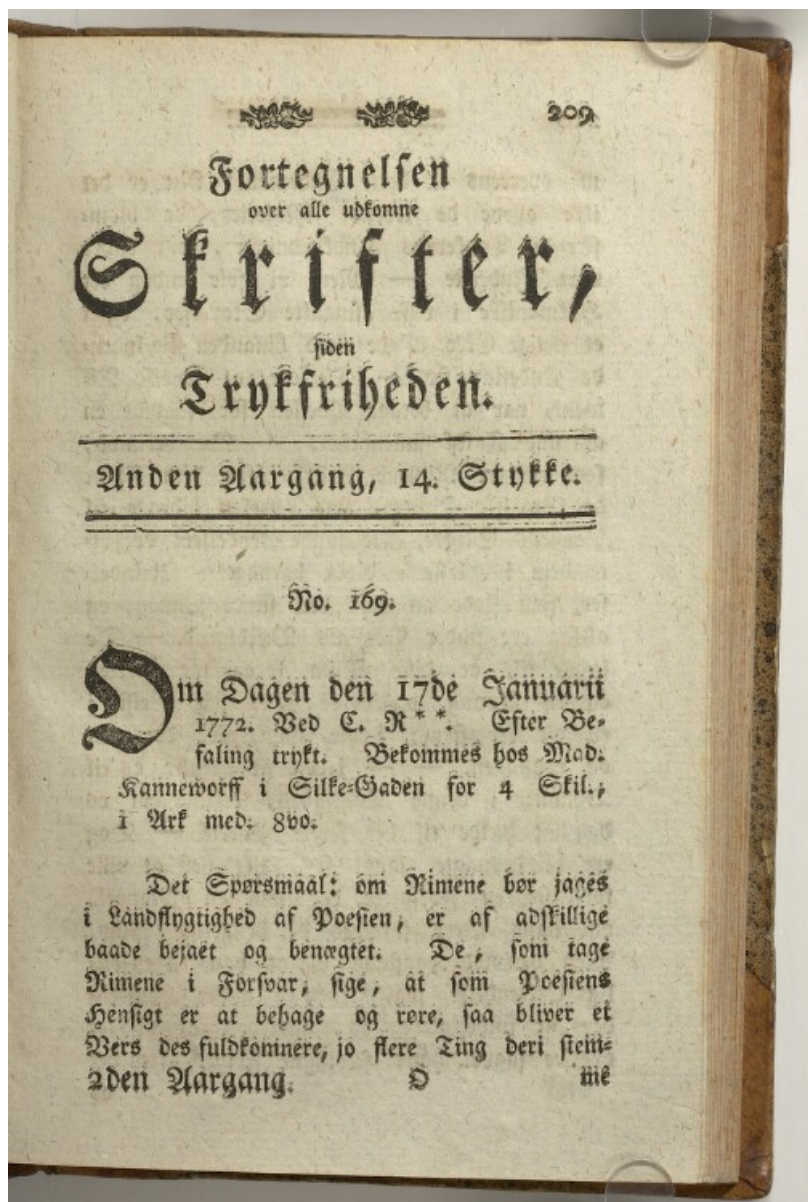
Titel: Fortegnelsen over Trykkefrihedens Skrifter II, stk. 14

Citation: "Fortegnelsen over Trykkefrihedens Skrifter II, stk. 14", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Fortegnelsen bind 2, Fortegnelse paa alle de Skrifter som siden Trykfriheden ere udkomne, stk. 1-30, anm. nr. 1-447, dækkende 14.09.71-13.09.72*, Kanneworff, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-4_002-shoot-workid4_002_014/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Fortegnelsen bind 2, Fortegnelse paa alle de Skrifter som siden Trykfriheden ere udkomne, stk. 1-30, anm. nr. 1-447, dækkende 14.09.71-13.09.72

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

me overeens til dette Endemaal: Nu er det ikke allene de levende Malerier, de blomstrende Tankernes Indklædninger, som kildre vort Zunderste — Men vi fele endog det Harmoniske i visse afmaalte Staveller, og i et artigt Ekko af de mod hinanden liglydende Endestaveller. — Derfor, at forvise Rimene, var at betage Poesien for saavidt en af sine Fuldkommenheder. — De derimod, som erklære Rimene Krig, regne dem iblant de Gottske Zirater, som hverken bidrage til Poesiens Styrke, eller sande Prydelser: de sætte dem i Klasse med de barnagtige Opfindelser, som støde an mod den sunde Smag, og altsaa ere under Poesiens Værdighed. — De lægge til, at disse Rim forarsage Poeten en vis Tvang, og holde hans frie Geist i en alt for stram Løyle, som gjør den mat og nedslagen. — — Uden at opkaste os til Dommer i denne Tvistighed, erklære vi os dog at holde til det første Partie. — Dog ere vi desuagtet langt fra, slet hen at ville forekaste en Forfatter det som en Mangel, om hans Vers fattedes de brugelige Rim. Men derimod paastaae vi, at han til en billig Erkiendelse skal stræbe i andre Henseender at fyldestgjøre os, saaledes at vi let oversee saavel hans selvtagne Frihed, som det

os

os derved tilføiede Savn. Nærværende Forf. tilgive vi derfor gierne et Vers uden Rim, men med nys omtalte Betingelser. — Dog! hvad skulle vi sige? — Tilstaae vi end Forf. overhovedet en fra det almindelige udmerket Smag, og hist og her et veltroffen og ædelt Træl, saa maae vi dog tillige beklage, at i Stykkets heele Lys og Merke gjør en modbydelig Hvoerling, ligesom visse enkelte Støder, en fortreidelig Mine af det tvungne og vidtsegte. — Affekt-Sprogets Varme fornemmer vi næsten ingensteds til, men vi stride med en vis Lunkenhed, om ikke Kulde igiennem det Heele. — Men disse Egenskaber ere os i sær uventede i et rimfrie Vers, og hvor ufordragelige i en Sang, hvis Stof er saa ædelt, saa rørende, som dette! Vi ville anfere Begyndelsen af Stykket, som en Prøve paa hvad vi have sagt:

Først Ham, den Evige, vor Gud! der frit afmaaler
Til Jordens Folk, hvad Hæld, og hvad af Trængs-
sels Beer,

Der vækter om blant os paa Kloden her, og merker
I Verdens Kroniker Narvæltningerne ud!

Først ham til høje Priis og Tak skal Sængen lyde
Om Dagen nys — Men og for dig du Brodres-
Folk!

Den Lyde skal til Skraek, ja gid med Jordens Vælde
Den leed til Skraek, om du saadlybt i Sielens Død
Var sunken ned, at du den Magtes Arm ey
kiendte,

Der spredte bort, maaffee, utænkkelige Veer — „

Den Maade, paa hvilken Forf. vil karakterisere de fire
Hoved-Personer i den bestungede Handling, har intet
Betydende: — — „De Mand, hvis sine Geist 1).
Hvis kolde Moed 2) — hvis Kraft ved muntre
Sielens Evner 3)

Hvis Fryghed 4) Dig har o Folk den Fæst be-
reed! „

1) R. 2) E. 3) K. 4) B.

No. 170.

Forræderiets og Troeskabs Strid i An-
ledning af forrige Cabinets-Minister G. Stru-
ensees Befaling til S. T. Hr. Obrist og Stads-
Hauptmand Søren Trelde om Kiebenhavns
Borgerstabs Gevehrs Aflevering. Til
skyldigst Vreminde fra en Borger. Kbh.
1772. Trykt og selges hos P. Heeckes
for 4 Skil. 1 Ark 4to.

Forstaler, som denne, indsluttes uden Tvivl
af alle Fornuftige i Litaniet, i sær naar
de oven i Kiebet ere paa Vers, som disse:
Men

„Men see Statshauptmand, see! den brave
Søren Trelde
Fornuftig varer sig for sig en Notte-Fæl-
de, — o. s. v.

Men mueligt Forfatteren besynger en Fan-
tome, og i sig Fald lev Løstalen sin Gien-
stand værdig.

No. 171.

En fornemme Dantes 'Bebrendelses
Brev, og Torden-Vers til Grev Struen-
see i sit Fængsel. Kjøbh. 1772. Trykt
og selges hos P. H. Høeche for 4 Skil.
I Ark i 8vo.

Da vi havde læst Titelen, og vendt et
par Blade, tænkte vi paa det gamle: *Par-
turiunt montes.* — — Forfatterens DA-
ME maae være saa fornemme for os som
han selv vil; men aldrig blev hendes Emag
dannet i den artige Verden. — Hendes Sprog
har i sær stor Forraad paa Forbandelsers og
Skælds-Ord, som smage meget af det Ge-
meene. — Dog! hvoraf skulde vi ellers kien-
de Bebrendelses Brevet og Torden-
Verset.

No. 172.

Poetisk Beskrivelse om smaa Gadernes
Odeleggelse, samt den store Skade, som
sammestedes skeede Natten til den 13 Jan.
1772. Sangviis forestillet under sin vel-
indrettede Melodie. Kiebenh., trykt hos
M. Hallager og selges paa Bogladerne
for 2 Skil. et halv Ark i 8vo.

No. 173.

Den paa sin egen Regning flyttende
Trops bedrøvelige Udtoeg af de smukke
Huse, Natten mellem den 17de og 18de
Jan. Kbhvn., trykt og selges hos Svare
for 2 Skil. et halv Ark i 8vo.

No. 174.

Den lille C * * * s Glæde over at hun
slap frie fra at blive forført fra * B * s
Voldsomheder, samt hendes Taksigelse til
Forsynet, som ved en nye Tildragelse d.
17de Jan. hjalp hende til at bevare sin
Kjedsfæd og Ære. Kiebh., trykt og sel-
ges hos den samme Mand, som forrige,
for 2 Skil. et halv Ark i 8vo.

Den samme Mand, som rasede hos den
Kiebenhavnske Pöbel d. 17de Jan. Usten, s
nes

nes siden efter at være faren i visse Skribentere. — Raadhed og Bindsyge troe vi at have været Drive-Fiadre hos hine, og andre kunne vi ikke blive vaer hos disse. — De 3 anførte bære i det ringeste Stempleet deraf. Den første og sidste er paa Vers. — Den mellemste i Prosa — og alt tilsammen Sniksnak.

No. 175.

Der erste Besuch des geistlichen Doctor M * *, bey den als Stats-Verbrecher inhaftirten Gr **. Nach dem ersten Compliment und wie er sich gesetzt hatte. Copph. 1772. Gedruckt und zu finden bey K. Ziele für 4 Schil. 1 Bog. 8vo.

Naar vi forestille os vor Tids Piecemagere, (thi det Navn af Skribentere bør ikke vanæres paa dem!) forekomme de os i den lærde Verden, som de omslørende Jæder i den handlende. — Lad Publikum bedrages, hvoer ærlig Mand fornærmes! Disse søge Trost i deres Jæde-Navn, og hine, tal være Skrivers Friheden! befinde sig vel, da de ere skulte: deres Skrive-Kald føle de i Maven, og, naar de kuns see Lenlighed at tilfredsstille den, angaaer Næsten dem intet. — Disse Tanker

D 4

falde

saldt os ind, ved at læse ovenansførte Piece, hvilken, naar den tages efter Titelen, indeholder, som bekiendt er, ikke et sandt Ord, og, naar den læses, som en Fiktion, forsaarsager kunns Kiedsommelighed.

No. 176.

Erminde over den Dramatiske Journal af Bernhard Henrik Beck, Aeteur i de Kongel. Danske Skuespil. Kiebh. 1772. Trykt og selges hos P. H. Hæcke for 2 Skil. et halv Ark 8vo.

Denne Piece udmerker sig ved sin Kort-
hed, da den neppe indtager 1 octav Blad,
men det er og dens eneste roesværdige Egen-
skab: — Ved flere sige Ereminder vil Hr.
B. vist ikke bygge sig selv det beste. — Vi
meente, at hans Bestræbelse var, at erstatte
paa en Kant, hvad han manglede paa en an-
den, og Grunden til denne vor Formodning
have vi angivet, da vi anførte hans forrige
Forsøger; men hvad skal vi her sige! —

No. 177.

Bansenbornenes billige Klage over
deres Huuses ubillige Forlis, opløst med
Kongel. Fundak, og funden mellem Fri-
derichs

Verichs Hospitals og Bansenhusets Kirken.
Kjøbenhavn 1772. Trykt og selges hos Thiele
for 4 Skil. 1 Ark i 8vo.

Det Spørgsmaal, om Bansenhusets Op-
hævelse er ubillig, og Børnenes Klage dero-
ver grunder? forekommer os anderledes, naar
vi betragte Stifterens Fundats og Hensigt,
samt private Familiens (af hvilke skal være
90) deres Stienkelsler til Stiftelsen, — og
anderledes, naar vi ansee Bansenhusets, og
Børnenes ved Ophevelsen værende Tilstand.
Dag! vi ville hverken indlade os i det ene
eller det andet at besvare: Bør Klage have
Sted, da er Forsat. bitter nok, men tillige
plad og ædel; og for at den kunde blive
des væmmeligere, er den rimed; vi vil give
en Prøve:

„ Hvad har de her at gjøre
„ Vi var jo hænet ind
„ At ingen os skuld' røre
„ Med mindre han var blind. „

At sige Vers behøves vel ikke flere til en
Vomitiv! —

No. 178.

En Fastelavns Bolle til de Nyegierrige,
og en lille til vore Tidens uartige Dorn,
med Devise: I Dag skal min Pen løbe
Fastelavn. Kiøbenhavn. 1772., trykt og sel-
ges hos Svare for 4 Skil. 1 Ark 8vo.

Fors. har smukt paa Titel-Bladet sagt
Læseren, at hans Pen løber Fastelavn, hvil-
ket skal vel være det samme, som at den
løber gal, og hvad større Sandhed kunde han sige!
thi denne Piece er den sande Dvint Essens
af alt det dumme og usle Sladder, vi end-
nu have seet fra den ald Verdens Piecemæ-
ger, Mfr. Br'n.

No. 179.

Grev Struensees sandfærdige politiske
Liv og Levnet, fra den Tid han kom
fra Altona indtil denne Dag. Trykt, og
bekommes hos Stein for 3 Skil. 1 Ark i
8vo.

Det første denne Fors. synes at have
tenkt paa, er, at hans Piece skulde være et
Ark stor, og slet ikke mindre. Men til Uheld
vilde hans egentlige Stof ikke afgive uden til
en to trediedeel deraf. — For da at und-
gaae

gaae et *spacium vacuum*, sandt han paa at skrive en Fortale til Læseren — Og hvad har handa at lade Læseren vide? dette: at adskillige Aarsager kunde tilbageholde hans Pen fra et saa Patriotisk Arbejde, som dette, at fuldføre, og den store Aarsag finder han i den Misundelse hos B*, som løver ham en lige Skæbne med Hr. C. N. Suhm: Ney! Hr. Forf. Misundelse siger vi Dem fri for — men Medynk fortjene De; thi De er virkelig i Forlegenhed! — Hvad ellers Forfatterens historiske Beretninger angaaer, da strække de sig ikke til andet, end hvad end og af Børn er bekendt — Og hvad hans satyriske Bittighed har at sige, er til Lykke altsammen sagt paa een Side, og dog er det alt, hvad der er mueligt at fordyge.

No. 180.

Fastelavns Løberne, eller de gale Mennesker, som et Portrait af de den 17de Jan. 1772. i Citadellet arresterede Personer. Kjøbenhavn, trykt og bekommes hos Thiele for 2 Skill. $\frac{1}{2}$ Ark 8vo.

No. 181.

En denlig nye Bise, om hvortunde de store Grenaderer singe Erter og Fless paa Slottet Christiansborg udi Struensæes og Brandts Tid

Lid — 2c. Siunges som Holger Danffes og
Burmands Vise. Kiøbenh. 1772, trykt og
bekommes hos Hallager for 2 Skill. $\frac{1}{2}$ Ark 8vo.

Skionne Sager for Ammesluer! — De
ere begge paa Riim og Indholdet sluttes lætteligst
gen af Titelen.

No. 182.

Forræderens rette Caracteer og værdige
Straf, rimviis foresillet i G. Struensees
Exempel. Af Jacobo Jacobi. D. S. C.
St. N. Kiøbenh. 1772. Trykt og bekom-
mes hos Thiele for 2 Skill. $\frac{3}{4}$ Ark 8vo.

Endskient alt dette er efter Titelens Ord
rimviis forfattet, saa maae Læseren derfor ikke
troe, at F. er en Slave af Riim; Nej! hvor
det ikke vil falde strax i Traad, lader han det klin-
ge lige saa urimeligt, som det vil. Og hvor gier-
ne give vi ham ikke alle hans Riim i et Stykke,
som dette! — En elendig Prosa, som oven i Kiø-
bet er rimed — Kan noget tænkes urimeligere?
Fors. fremkalder ellers alt, hvad det menneskelige
Kiøn har hast af Uhyrer, for at danne Forræde-
rens 2: Struensees Carachteer, og neppe kan han
funde saa gresselig en Original, som han forlanger.
Der-

Derpaa sætter han al sin Opfindelses Kraft i Arbejde for at optænke en Pinsel, som i Gresselig-
hed lignede Forbrødelsen —

„Lad knytttes Strikke, hvæsses Everd,
Lad heedes Svovl og Tiære,
Din Ondskabs rette Len og Værd,
Ey det dog nær kan være“ o. s. v.

En roesværdig Nidkærlighed hos en C. St. M. — !

No. 183.

Nogle smukke Vriier til Tidsfordriv, digtede af den forrige Greve Struensee, i hans Fængsel, hvor han taler om hans Opkomst, Velmagt og Fald, hvortil Musiquen er sat af E. Brandt paa Gl. Trav. Kiebenh. 1772. Trykt og selges hos Stein for 2 Skill. et halv Arsk. 8vo.

No. 184.

Gienlyd af den forrige Grev Struensees Klage over sit Forsæt, hvor hos han spaaer om sin Ded og Straf, hørt fra hans Fængsel den 29 Jan. 1772, sungen som: Jeg er saa gammel, og jeg har 2c. Kiebenh. trykt og selges hos Hallager for 2 Skill. et halv Arsk 8vo.

No.

No. 185.

Grev Brandts Tanker udsert i en Arie til Tidsfordriv for ham i sit Fængsel, under Mel. Kom Celinde ic. Kiøbenh. trykt, og bekommes hos Thiele for 2 Skill. et halv Ark i 8vo.

No. 186.

Udfald af Maanen ved Grev de Nevs Indfald udi Museskullet, med Devise: den druknes ikke som hænges skal. Kiøbenhavn 1772. trykt og selges hos Sten for 2 Skill. tre fiers dedeel Ark i 8vo.

De 3 første ere rimede, den sidste baade prosaisk og rimet; men alle ere de et Rapsrap, hvoraf man kan see, hvad det er, at gives til Priis for Vebelen; og videre Bedømmelse taale disse Stykker ikke.

No. 187.

Betragtninger over det Spersmaal: Kan en Kones Volere være hendes Mandes oprigtige Ven og troe Raadgivere? naar Manden tager ham til sin Fortroelige, hvad bliver da Felgen for dem alle 3. og Børnene? indrykt i Magazinet for patriotiske Skribentere No. 72. Kiøbenh. 1771, trykt hos Hallager og selges paa Dyens Beglader for 6 Skill. halvandet Ark i 8vo.

Disse

Disse Spørgsmaalenes Besvarelse forudsætter just ikke stor Skarpindighed eller ugemeen Erfarenhed, og den Spørgendes Hensigt gik vel ikke heller til at opfordre slige Egenskaber: dog i den Fald har Forfatteren til disse Betragtninger for saavidt truffet den Spørgendes Hensigt. — Noget mere Liv i Forestillingen, og en god Deel mindre af det, man kalder Snak, kunde vi ellers fordrø. For Resten er Forfatterens Tænke- og Skrive-Maade over Hovedet taalelig, naar man kun kan udstaae hans Side-lange Perioder!

No. 188.

Tanker fra Kiøbenhavn til Kronborg et halvt Aar i 8vo. Og

No. 189.

Grev Struensees første Bekjendelse, Kiøbenh. 1772. et halvt Aar i 8vo. Begge faaes hos Stein for 2 Skill. Stykket.

Uden Tvivl ere begge disse Vers af een Forfatter — Meent taabelige kan vi just ikke kalde dem; skient deres meste Wittighed bestaaer i nogle forvoorne Lovndigheder, og stiklende Udtrykke mod en Person, som man i det mindste burde have en udvortes Verbødighed for. — Det skulde dog være besyn-
derligt,

derligt, om flige Forfattere og Forlæggere ikke engang præller sig en alvorlig Rettesættelse til ved deres dumdriftige Næsvisshed.

No. 190.

Svar paa det i Magazinet for patriotiske Skribentere Aar 1771. No. 65 og 66 under 3. S. iudragne Jølandophilus til Autor for Skriftet: Upartiske Tanker om Handelen paa Island ic. Kiøbenhavn. 72. trykt hos Berling og bekommes hos Mad. Kännemorsff i Silke Gaden for 8 Skill. halvtredie Art 8vo.

Jølandophilus havde gjort adskillige Indvendinger imod Forf. af upartiske Tanker, som med vigtige Grunde havde segrt at lægge for Dagen Detroy-Handelens Skadelighed — Mod denne Jølandophilus tager vor Forf. Parti, og seger at til intet giøre alle de af ham anbragte Indvendinger — og vi kunne ikke see andet, end at han jo har været lykkelig derudi; allevegne møder han sin Modstander med, saadanne Vaaben, som Fornuft og Erfarenhed tilbyder og billiger: — tomt Snak og kiedsommelige Udsvævelser, som saa ofte blande sig i det Slags Strid, spore vi her ingensteds — Og med denne fornøftige og beskedentlige Tænkemaade forbinder han en let og til Materien passende Stiil.